

[Lars Emil Johansen.]

Jeg tror i øvrigt også, at Grønlands befolkning mildest talt ønsker sig fritaget for en sådan omgang politisk kandestøberi.

Må jeg til slut sige, at fremskridtspartiet igen har taget alvorligt fejl, hvis partiets grønlandspolitiske ordfører mener, at jeg som grønlandsk medlem af dette høje ting skulle lytte mere til gammelpartierne — det, som fremskridtspartiet kalder gammelpartierne — end til mine landsmænd. I al beskedenhed betragter jeg mig selv og min grønlandske kollega i tinget som tingets sagkyndige i grønlandske anliggender. Alene af den grund lader jeg mig ikke fodre af de partier, som er repræsenteret her i tinget, når det drejer sig om grønlandspolitiske spørgsmål, tværtimod benytter jeg enhver given lejlighed til at forsøge at fortælle mine danske kolleger i tinget, hvad der set fra et grønlandsk synspunkt bør gøres i Grønland nu og i fremtiden. At dette undertiden kan være vanskeligt for mig, bærer fremskridtspartiet en ganske pæn del af æren for.

Derfor vil jeg anbefale, at man stemmer imod de af fremskridtspartiet fremsatte ændringsforslag.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Kristeligt folkeparti vil stemme imod ændringsforslagene. Vi ved, at man har arbejdet oppe i Grønland nu i snart 2 år med disse lovforslag, og vi har tillid til, at man har arbejdet alsidigt og grundigt med dem på forhånd, selv om vi gerne ville have haft lidt mere tid til behandlingen i udvalget.

Vi anbefaler, at man stemmer for regeringens forslag, så alle offentligt ansatte i Grønland kan få en retfærdig behandling både med hensyn til løn- og pensionsforhold.

Steen Folke (VS):

Under førstebehandling af de lovforslag, vi nu har til anden behandling, anholdt jeg en passus i bemærkningerne til lovforslag nr. 109 vedrørende personaleforhold, hvor der tales om, at man vil søge at undgå en stigning i det offentlige lønniveau i Grønland i forbindelse med overgangen til mere ensartede ansættelsesforhold. Jeg påtalte det, fordi jeg mener, det er vildledende at tale om et sådant offentligt lønniveau. Det

offentlige lønniveau består som bekendt af mange, meget forskelligartede lønniveauer i virkeligheden, og det, man interesserer sig for, det er som regel de allerhøjest lønnede, i dette tilfælde altså kæmnere og tilsvarende stillede. Jeg gav udtryk for, at det er ikke deres lønninger, der bekymrer mig, det er det stadig ikke, men jeg er modstander af, at man ligesom prøver at beskære lavere-lønnede offentligt ansattes lønninger som led i den almindelige hetz mod offentligt ansatte, der naturligvis anføres af fremskridtspartiet.

Under udvalgsarbejdet er det kommet frem, hvad det faktisk er for kategorier af personale, som vil blive berørt af disse love, og jeg vil gerne læse op, hvad der står som svar på et af de spørgsmål, vi har fået i bilag 5 til lovforslag nr. 109. Der er nemlig remset op, at disse love kommer til at omfatte i alt for tiden 355 mennesker. Deraf er 26 stats-tjenestemænd og 4 ansat på tjenestemandslignende vilkår. Endvidere 33 GAS-ansatte lærlinge, 9 GAS-ansatte kontormedhjælpere, 127 GAS-ansatte assistenter, 24 GAS-ansatte overassistenter, 105 HK-ansatte assistenter, 20 HK-ansatte overassistenter og 8 ansat på personlig kontrakt. Man må være klar over, at det er dem, vi taler om, og ikke en gruppe, som i gennemsnit har meget høje lønninger, kæmnerlønninger eller noget, der minder om det. Der er tale om hovedsagelig ganske almindeligt HK- eller GAS-ansatte assistenter. Det er i alt over 200 af de 355. Derudover var der nogle lærlinge og nogle overassistenter og forskellige andre, men det er ikke folk med kolossale indkomster, det drejer sig om, og i VS er vi altså ikke specielt tilhængere af at forsøge at medvirke til, at disse folks lønninger skal holdes nede.

Alligevel har vi anbefalet forslaget til vedtagelse, fordi vi mener, at spørgsmålet om lønhøjden ikke først og fremmest — og stort set måske kun i meget beskedent omfang — afgøres af, om personaleforholdene er ensartede eller forskelligartede for forskellige ansættelsesmyndigheder. Det var det argument, der blev brugt. Vi mener, der er andre hensyn, der vejer tungere, og da en ensartet ansættelse inden for forskellige kategorier af det offentlige alt i alt må siges at være hensigtsmæssig, så har vi altså anbefalet alle tre lovforslag til vedtagelse, men